

РЕШЕНИЕ

№ 9271

гр. София, 19.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 09.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11122** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕАД, [населено място] срещу Разрешително за водовземане № 11120132/13.10.2023 г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. район“, с адрес: [населено място].
В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила, постановен при липса на мотиви. По същество твърденията са, че жалбоподателят е титуляр на разрешително за водовземане № 11420012/28.06.2010 г., съгласно който екологичния минимум, който трябва да се изпуска от язовирната стена на язовир „Дреновец“ е бил определен на 25 л/сек. С процесното разрешително се завишава определения лимит на 140 л/сек, с което ще се намали разполагаемите водни обеми за осъществяване на основните цели на водовземането – обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури.
В съдебно заседание оспорващото дружество, се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира разности по делото.
Ответникът, чрез юрк. С. ангажира становище за неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.
Административен съд – София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК от събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло,

приема за установено от фактическа и правна страна следното:

„НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕАД е титуляр на разрешително № 11420012/28.06.2010 г. за водовземане от повърхностен воден обект – BG1WO600L019, язовир „Дреновец“, изграден на р. Медовница, в който постъпват води от собствен водосбор и „Л. деривация“. В разрешителното е записано да се подсигури подаването на минимално количество от 25 л/сек след язовир „Дреновец“, необходимо за нормалното функциониране на екосистемите в коритото на р. Медовница.

Производството пред административния орган е започнало по заявление вх. № РР-01-29/ 04.07.2022 г. от „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕАД с искане за откриване на процедура по гл. I, раздел II на Закона за водите /ЗВ/ за издаване на разрешително за водовземане от два повърхностни водни обекта - река Л. и Язовир „Дреновец“, чрез изградени съоръжения, с цел: други цели и обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури. Със заявлението са представени изискуемите по чл. 60, ал. 2 – 4 от ЗВ документи. След отстраняване на недостатъците на искането с писма от 23.08.2022 г., 04.04.2023 г. и 26.05.2023 г. и получени справки от НАП и МДТ общ. Р. и Общ. В. за липса на задължения на 12.09.2023 г. е извършена преценка на искането по см. на чл. 62 от ЗВ (л. 59-63) с положителен резултат и откриване на процедурата по издаване на разрешително за водовземане. Извършено е съобщаване по чл. 62а от ЗВ в общини Р. и Д., обл. В., кметство Дреновец и БДДР – П.. Предвид липсата на постъпили възражения е издадено процесното Разрешително за водовземане № 11120132/13.10.2023 г., с което се разрешава на „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕАД да ползва вода от повърхностен воден обект река Л. с код Л. WORWB1013 с цел: други цели и Язовир „Дреновец“ с код BG1WO600R с цел: обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури. Определени са и съответните лимити на ползваната вода по отношение на двата обекта. Определени са и екологични минимума – река Л. след съществуващо водовземно съоръжение в река Л. 386 л/сек. и след язовирната стена на я. Дреновец – 140 л/сек.

Последното именно е спорно в настоящето съдебно производство.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно техническа експертиза /СТЕ/ която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. Г. Г. екологичният минимум след язовирната стена на я. Дреновец по поречието на р. Медовница – 140 л/сек. е правилно определен, съобразно изискванията на ЗВ. Същият е съобразен с водния обем на язовира, както и с притока към язовира и с обществените интереси, в т.ч. нуждите на населението в района на водовземането. Гарантираното изпускане на установения екологичен минимум няма да допусне изтощаване на водния обем на язовира. При така определения екологичен минимум няма опасност от намаляване на водния обем в язовира, необходим за напояване на земеделски култури и риборазвъждане.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок, предвид което съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Разрешително за водовземане № 11120132/13.10.2023 г. на директора на Б. дирекция „Д. район, е издадено от компетентен орган – този по чл. 52, ал. 1, т. 4 от ЗВ. Същото е издадено в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т. ч. фактическите и правни основания за издаване на акта. Съдът не

установява в хода на административното производство да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените.

Административното производство е започнало в по молба на лицето, в чиято полза е издадено разрешителното. Противно на възраженията в жалбата решението е и мотивирано, като административният орган изрично се е позовал на изискванията, въведени с ПУРБ на И. 2016-2021 г., съвместимост с обществения интерес и придобити права, вкл. Нуждите на населението от водоснабдяване.

Спорът в случая се свежда до материалната законосъобразност на въведените екологични минимума - река Л. след съществуващо водовземно съоръжение в река Л. 386 л/сек. и след язовирната стена на я. Дреновец – 140 л/сек.

Съдът, позовавайки се на заключението на СТЕ, намира, че правилно са определени екологичните минимума.

В § 125 от ЗВ е указано как се определя минимално допустимия отток в реките, а той следва да бъде поне равен на 10 % от протичащото средно многогодишно водно количество (10%Q_{ср.}), но не и по-малък от протичащото минимално средномесечно водно количество с обезпеченост 95 % (Q_{95%МНН.ср.Мес.}) в точката на водовземането. За определянето на посочените количества могат да се ползват официални и актуални данни от метеорологични, хидроложки и други инженерни проучвания. Точно такива са данните от Н., а за посочените в горната Схема две точки на водовземане те са следните (лист 303 от материалите по настоящото дело):

Р. Л.: 10%Q_{ср.}) = 0,386 м³/сек; C>95%мин.ср.мес.= 0,185 м³/сек

Р. Медовница: 10%Q_{ср.}) = 0,126 м³/сек; (^95%мин.ср.мес = 0,139 м³/сек

Именно последната цифра 0,139 м³/сек = 140 л./сек, кръгло - 140 л./сек е възприета в оспорваното Разрешително като минимално допустим отток в река Медовница, след язовирната стена на яз. „Дреновец” и тя е правилно и точно определена, така както изисква ЗВ. Същата е съобразена и с водния обем на язовира и с притока към него и с евентуалните възможности за напояване на прилежащи земеделски земи.

От друга страна СТЕ сочи, че липсват каквито и да са сведения и данни, че спазването на така установения екологичен минимум ще доведе до „изтощаване”, източване на язовирното езеро. Според СТЕ при поглед върху посочените в Схемата данни за Л. деривация и за собствените водосборни и речни възможности на яз. „Дреновец” и р. Медовница, показват, че съществуват съвсем реалистични варианти, комбинации и начини за балансиране м/у приток - отток - напояване, респ. осигуряване на вода за риборазвъждане и напояване защото всички съоръжения са собственост на Жалбоподателя по настоящото и точно той оперира с тях. Именно затова, след обявяването по реда на ЗВ на параметрите на разрешителното, възражения и предложения от него за гарантиране на обществени или други интереси не са постъпвали.

Предвид изложеното съдът прави извод за неоснователност и недоказаност на жалбата на „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕАД. След извършване на служебна проверка за законосъобразността на оспорвания акт, на основание чл. 168 АПК, по всички основания на чл. 146 АПК, съдът приема, че Разрешително за водовземане № 11120132/13.10.2023г. е валиден, издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, материалния закон и целта на закона, и като такъв не подлежи на отмяна.

При този изход на спора основателна е претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на БДДР. Същото съдът определя в размер

на 100 лева по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.
Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд
– София - град, 33-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕАД, [населено място] срещу Разрешително за водовземане № 11120132/13.10.2023 г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. район“;

ОСЪЖДА „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕАД, [населено място], да заплати на Б. дирекция „Д. район“, [населено място] сумата от 100 (сто) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването на съобщението, че е изготвено пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: